

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hr. Holger K. Nielsen stillede mig et spørgsmål, som jeg gerne vil svare på, også fordi tiden før desværre ikke tillod mig at svare på hr. Holger K. Niensens første indlæg under debatten.

Jeg var glad for hr. Holger K. Niensens fremhævelse af, at nu må vi se at komme videre, nu må vi til at se fremad, og jeg er ganske enig. Og jeg synes, jeg må sige, at hvis jeg kan opfatte SF's melding derhen, at SF også tager det alvorligt, at vi selvfølgelig må indrette vores økonomiske politik efter det, når forholdene omkring os ændrer sig, og at SF også tager det alvorligt, at når befolknings sammensætningen her i landet ændrer sig, så vi bliver flere ældre og færre yngre, har det også sine konsekvenser, så vil det heller ikke mangle på samarbejdsvilje fra regeringen, hverken i forhold til SF eller i forhold til andre. Det har aldrig været regeringens stil at holde partier udenfor, som er ansvarlige og parate til at påtage sig et ansvar, og det vil det heller ikke være fremover.

Vi skal her i foråret i gang med – håber jeg – at forhandle forsvarsforlig, og det vil vi gøre en meget stærk anstrengelse for, og dér vil vi selvfølgelig søge de samarbejdspartner, som vi erfaringsmæssigt ved er parate til at påtage sig et ansvar på dette område.

Jeg skal endnu en gang slutte med at sige, at jeg håber, at debatten i dag ikke har gravet grøfter for alvor, men at vi kan komme videre med vores politiske arbejde. Det er på vores politiske arbejde og vores evne til at samarbejde, vi skal bedømmes.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er statsministeren jo løbet ind i nogle taltidsbegrænsninger heroppefra, og derfor er det jo ikke til at vide, hvad der var i manuskriptet, som statsministeren ikke nåede frem til, men det, som jeg synes havde været naturligt efter sådan en lang debat, som Folketinget har haft her i eftermiddag, var jo, at statsministeren havde givet Folketinget en redegørelse for, hvad statsministeren har lært af det forløb. Det har også været rejst tidligere under debatten.

Statsministeren gik jo ud til offentligheden og sagde undskyld for den måde, forløbet omkring finanslovsforhandlingerne og efterlønsproblemet, pensionsalderen m.v. havde været på, men den samme undskyldning og beklagelse er ikke kommet til udtryk her i Folketingssalen, og derfor synes jeg, det havde været rimeligt, at

statsministeren i sit manuskript var nået frem til at forklare Folketinget, hvad der egentlig var baggrunden for den undskyldning, og hvad der så i statsministerens handlemåde vil blive anderledes fremover.

Det får vi måske ikke ved denne lejlighed, men så kan det jo være, man kommer tilbage til spørgsmålet, om ikke andet så i debatten uden for huset, hvor statsministeren åbenbart vil være mere meddelsom.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Hr. Frank Aaen, anden omgang.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal takke for debatten. Så vidt jeg kan forstå på de fleste, synes de, det har været en udmærket diskussion. Engagementet i debatten har jo også peget i den retning. Vi er jo faktisk kommet meget langt omkring, og ganske mange har været på talerstolen.

Jeg synes også, det er oplagt, at efter det forløb, der har været de senere måneder, havde vi brug for at få en sådan debat her i Folketinget. Den debat, vi har haft her, er jo den samme som den, der har budret løs ude i befolkningen, som har kørt i aviserne, og som har engageret ganske mange mennesker i samfundet.

Derfor vil jeg også sige til dem, der, på trods af at det har været en god debat, alligevel har ment, at den næppe hørte hjemme her i Folketingssalen: Jamen det er da et underligt synspunkt, at det her skulle være det eneste sted i Danmark, hvor vi ikke skulle diskutere det forløb, der har været, og afprøve hinandens holdninger ud fra det, der er sket.

Det er jo ikke bare et forhold mellem Socialdemokratiet og partiets vælgere; det er jo et generelt demokratisk problem: Skal det være sådan, at valgløfter er noget, man ikke behøver at stole på? Det er jo sådan set det, der står tilbage nu: at valgløfter behøver man ikke at stole på.

Hvis dét bliver stadfæstet, er det jo en politisk degenerering, som hører hjemme i helt andre samfund end her, at man sagtens, uden at der sker noget, kan sige noget den ene dag og så gøre noget andet den næste dag. Det er da et generelt demokratisk problem; det er ikke kun et problem for et enkelt parti. Og det har også noget at gøre med diskussionen om politikerelede: Hvordan undgår vi dét?

Og for Enhedslisten drejer det sig selvfølgelig også om, at når vi efter valgkampen og de ting, der blev sagt dér, har peget på regeringen, så